

Sygn. akt IV P 4/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2022r.

Sąd Rejonowy w Suwałkach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Karol Kwiatkowski
Protokolant:	Anna Chalecka

po rozpoznaniu w dniu 6 kwietnia 2022r. w Suwałkach na rozprawie

sprawy z powództwa O. K.

przeciwko K. K. (1) i P. K. (1)

o ustalenie istnienia stosunku pracy, sprostowanie świadectwa pracy i zapłatę wynagrodzenia za pracę

I. Umarza postępowanie w zakresie żądania ustalenia istnienia stosunku pracy i sprostowania świadectwa pracy.

II. W pozostałym zakresie powództwo oddala.

III. Zasądza od powoda O. K. solidarnie na rzecz pozwanych K. K. (1) i P. K. (1) kwotę 2.700,00 zł (dwa tysiące siedemset złotych 00/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

sędzia Karol Kwiatkowski

Sygn. akt IV P 4/21

UZASADNIENIE

Powód O. K. (1) ostatecznie precyzując powództwo domagał się zasądzenia od pozwanych K. K. (1) i P. K. (1) prowadzących działalność gospodarczą pod firmą PPHU (...) s.c. K. K. (1), P. K. (1) z siedzibą w A. na swoją rzecz kwoty 36.000,00 zł. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie oraz zasądzenia od pozwanych na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż w okresie od dnia 20.10.2017 r. do dnia 19.10.2020r., świadczył na rzecz pozwanych pracę na stanowisku robotnika gospodarczego. Wykonywał ciężką pracę fizyczną w firmie pozwanych. Strony umówiły się na wynagrodzenie w kwocie 3.000,00 zł netto (4.130,00 zł brutto). Powód świadczył stosunek pracy na rzecz pozwanych 7 dni w tygodniu w szkodliwych warunkach pracy. Pozwani nie wypłacili mu całego wynagrodzenia.

Pozwani K. K. (1) i P. K. (1) w odpowiedzi na pozew domagali się oddalenia powództwa oraz zasądzenia od powoda na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Pozwani przyznali, że powód w okresie od 20.10.2017r. do 19.10.2020r. świadczył w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Handlowo-Usługowym (...). pracę na podstawie umowy o pracę. Strony zawarły między sobą następujące umowy o pracę:

- umowę o pracę z dnia 20.10.2017r. na czas określony od 20.10.2017r. do 19.10.2018r., ustalając miesięczne wynagrodzenie w wysokości 2.000,00 zł brutto, zmienione aneksem z dnia 02.01.2018r. na kwotę 2.100,00 zł brutto,
- umowę o pracę z dnia 19.10.2018r. na czas określony od 20.10.2018r. do 19.10.2020r., ustalając miesięczne wynagrodzenie w wysokości 2.100,00 zł brutto, zmienione aneksem, z dnia 02.01.2019r. na kwotę 2.2500,00 zł brutto i aneksem z dnia 02.01.2020r. na kwotę 2.600,00 zł brutto.

Umowy o pracę i aneksy do nich zostały zawarte w formie pisemnej, zgodnie z art.29§2 i §4 k.p. i odpowiadają one rzeczywistym warunkom pracy i płacy o których mowa w art.29§1 k.p. Wynagrodzenie za pracę ustalono w granicach prawa, zapewniając powodowi obowiązujące minimalne wynagrodzenie za pracę. Pozwani zaprzeczyli, że strony umówiły się ustnie na inną wysokość wynagrodzenia niż ustalone w pisemnych umowach o pracę. Pozwani wypłacali powodowi w całości należne wynagrodzenie za pracę, zgodnie z umowami i w granicach prawa, zaś powód podpisywał listy płac.

Sąd ustalił, co następuje:

O. K. (1) w okresie od 20.10.2017r. do 19.10.2020r. pozostawał zatrudniony w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Handlowo-Usługowym (...) s.c. K. K. (1), P. K. (1) z siedzibą w A. na podstawie umowy o pracę, na stanowisku robotnika gospodarczego, w pełnym wymiarze czasu pracy. Strony zawarły między sobą następujące umowy o pracę:

- umowę o pracę z dnia 20.10.2017r. na czas określony od 20.10.2017r. do 19.10.2018r., z miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 2.000,00 zł brutto, zmienioną aneksem z dnia 02.01.2018r. na kwotę 2.100,00 zł brutto,
- umowę o pracę z dnia 19.10.2018r. na czas określony od 20.10.2018r. do 19.10.2020r., z miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 2.100,00 zł brutto, zmienioną aneksem z dnia 02.01.2019r. na kwotę 2.2500,00 zł brutto i aneksem z dnia 02.01.2020r. na kwotę 2.600,00 zł brutto.

/dowód: umowy o pracę z aneksami, świadectwo pracy – w aktach osobowych/

O. K. (1) pracując na rzecz pozwanych K. K. (1), P. K. (1) wykonywał czynności pracownicze na terenie firmy (...) w A. oraz sporadycznie w miejscu zamieszkania w J. (gdzie wynajmował od pozwanych pokój pracowniczy). Zajmował się załadunkiem, rozładunkiem, układaniem palet, sprzątaniami, grabieniem, pielęgnacją roślin, prasowaniem-belowaniem makulatury. Czynności zawodowe zajmowały mu normatywny 8-godzinny dzień pracy.

/dowód: pisemne oświadczenie pozwanego P. K. (1) w trybie art. 226¹ kpc k. 81-82, pisemne oświadczenie pozwanego K. K. (1) w trybie art. 226¹ kpc k. 83-84, zeznania świadków: M. K. (1) - protokół skrócony rozprawy z dnia 29.11.2021r. k. 145-146, A. K. - protokół skrócony rozprawy z dnia 29.11.2021r. k. 145-146, K. R. - protokół skrócony rozprawy z dnia 29.11.2021r. k. 145-146, M. K. (2) - pisemne k. 168-171, R. W. - pisemne k. 172-175, E. D. (1) - protokół skrócony rozprawy z dnia 06.04.2022r. k. 202-203/

W okresie zatrudnienia O. K. (1) korzystał z urlopów bezpłatnych: w dniach 12.08.2019r. – 27.09.2019r. i 24.07.2020r. – 23.09.2020r.

/dowód: wnioski o udzielenie urlopów bezpłatnych, roczne karty ewidencji obecności w pracy – w aktach osobowych/

Pracodawcy wypłacali O. K. umówione wynagrodzenie zgodnie z naliczeniem na liście płac, w gotówce, co O. K. potwierdzał na liście płac.

/dowód: listy płac k. 35-69, pisemne oświadczenie pozwanego P. K. (1) w trybie art. 226¹ kpc k. 81-82, pisemne oświadczenie pozwanego K. K. (1) w trybie art. 226¹ kpc k. 83-84/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w zakresie żądania zapłaty wynagrodzenia za pracę podlegało oddaleniu jako nieudowodnione.

Powód O. K. (1) nie wykazał w toku postępowania, iż pozwani pracodawcy pozostawali w zwłoce z wypłatą należnych mu świadczeń z tytułu zatrudnienia.

Zgodnie z art. 80 kp, wynagrodzenie przysługuje za pracę wykonaną. Za czas niewykonywania pracy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia tylko wówczas, gdy przepisy prawa pracy tak stanowią.

Jak wynika z dowodów przeprowadzonych w sprawie, strony przedmiotowej umowy o pracę umówiły się, że z tytułu zatrudnienia powód otrzyma minimalne wynagrodzenie za pracę – co obrazują umowy o pracę wraz z aneksami złożone w aktach osobowych.

Zgodnie ze złożonymi listami płac za okres zatrudnienia, powód O. K. otrzymał w gotówce wynagrodzenie wyliczone zgodnie z zawartymi umowami o pracę, co potwierdzili również pozwani w złożonych w trybie art. 226¹ kpc pisemnych oświadczeniach (por. listy płac k. 35-69, pisemne oświadczenie pozwanego P. K. (1) w trybie art. 226¹ kpc k. 81-82, pisemne oświadczenie pozwanego K. K. (1) w trybie art. 226¹ kpc k. 83-84/

Przeciwnie twierdzenia powoda zawarte w treści pozwu oraz pisemnym oświadczeniu złożonym w trybie art. 226¹ kpc k. 93 – iż strony przedmiotowych umów o pracę umówiły się o inne (wyższe) wynagrodzenie, którego powód nie otrzymał, oraz, że pracował ponad normatywny wymiar czasu pracy i w warunkach szkodliwych, nie zostały przez niego udowodnione.

Ciężar dowodu na potwierdzenie swoich twierdzeń w tym zakresie spoczywał na powodzie.

Ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania cywilnego. To one, a nie sąd są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one wreszcie ponoszą odpowiedzialność za jego wynik. Nie jest rzeczą sądu wyszukiwanie dowodów w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron, a dopuszczenie dowodu z urzędu jest dobrowolne i nie może naruszać zasady bezstronności. Ewentualne ujemne skutki nieprzedstawienia dowodu lub też zaoferowania dowodów nie pozwalających poczynić kategorię ustaleń lub budzących istotne wątpliwości obciążają stronę. Wnioski takie wynikają wprost z wyroku SA w Gdańsku z dnia 10.02.2017r. III AUa 987/16.

Również Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 4.06.2013r. w sprawie II PK 39/13 wskazał, iż kontradiktoryjność procesu cywilnego, a w takim trybie rozpoznawane są sprawy z zakresu prawa pracy, wymaga, by strony wskazywały dowody w celu wykazania swoich twierdzeń. Bierność strony w tym zakresie nie zobowiązuje sądu - poza wyjątkowymi przypadkami - do prowadzenia dowodów z urzędu. Z art. 232 KPC wynika obowiązek stron wskazywania dowodów potrzebnych do rozstrzygnięcia sprawy, sąd zaś jest wyjątkowo uprawniony jest do dopuszczenia innych, niewskazanych przez strony dowodów, według własnej oceny, czy zebrany w sprawie materiał dowodowy jest dostateczny do rozstrzygnięcia. Działanie sądu z urzędu i prowadzenie dowodu niewskazanego przez stronę, po uchyleniu art. 3 § 2 KPC, jest dopuszczalne tylko w wyjątkowych sytuacjach oraz musi wynikać z opartego na zobiektywizowanej ocenie przekonania o konieczności jego przeprowadzenia. Okoliczność działania w procesie przez stronę bez pełnomocnika nie wystarcza do stwierdzenia, że zaszła taka wyjątkowa sytuacja.

Powód jako strona dochodząca roszczenia winien zatem wskazać na okoliczności faktyczne z nim związane w taki sposób, aby możliwa była ocena jego zasadności, zaś zaniechania w tym zakresie muszą prowadzić do oceny, iż powód obowiązkowi temu nie sprostował. To strona powodowa w pierwszej kolejności określa zakres okoliczności faktycznych, które podlegać będą badaniu w procesie, stosownie do stanowiska zajętego przez stronę pozwaną.

Całokształt złożonej w sprawie dokumentacji rozliczeniowej i zweryfikowanej pozytywnie wskazuje natomiast na całkowite i prawidłowe rozliczenie się pomiędzy stronami niniejszego procesu, zgodnie z treścią zawartych umów o pracę.

Wersji powoda nie potwierdziły osobowe źródła dowodów tj. zeznania świadków: M. K. (1) (protokół skrócony rozprawy z dnia 29.11.2021r. k. 145-146), A. K. (protokół skrócony rozprawy z dnia 29.11.2021r. k. 145-146), K. R. (protokół skrócony rozprawy z dnia 29.11.2021r. k. 145-146), M. K. (2) (pisemne - k. 168-171), R. W. (pisemne - k. 172-175), E. D. (1) (protokół skrócony rozprawy z dnia 06.04.2022r. k. 202-203). Wszyscy w/w świadkowie zeznali, iż nie posiadają wiedzy o warunkach wynagradzania ustalonych pomiędzy stronami niniejszego procesu oraz, czy doszło do prawidłowych rozliczeń. Zeznali również, iż powód pracował w normatywnym czasie pracy. Ponadto, jak wynika z zeznań świadka E. D., okoliczności sprawy zna jedynie z relacji powoda, który w rozmowach z nim nie poruszał kwestii wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia u pozwanych.

Sąd pominął dowód z zeznania świadków - A. G. (na podstawie art. 235²§1 pkt 4 kpc wobec nie odbierania przez świadka korespondencji na wskazany we wniosku dowodowym adres i brak reakcji pełnomocników stron na zawiadomienie Sądu o tym fakcie: zarządzenie z k. 185, postanowienie z dnia 06.04.2022r.), H. H. (na podstawie art. 235²§1 pkt 6 kpc – pełnomocnik powoda pomimo wezwania nie wskazał adresu do doręczeń dla świadka, k. 146 - postanowienie wydane na rozprawie w dniu 29.11.2021r.).

Sąd pominął również dowód z przesłuchania stron – postanowienie wydane na rozprawie z dnia 6.04.2022r., na podstawie art. 235²§1 pkt 4 i 5 kpc w zw. z art. 299 kpc wobec niestawiennictwa prawidłowo wezwanego powoda na rozprawie i nie połączenie się przez w/w w trybie zdalnym pomimo prawidłowo udostępnionego linku do takiego połączenia. Sąd uznał za wystarczające pisemne stanowiska stron złożone w trybie art. 226¹ kpc.

Powództwo o zapłatę wynagrodzenia za pracę zgodnie z żądaniem powoda nie zostało zatem udowodnione wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 6 KC w zw. z art. 300 KP.

Dlatego też powództwo O. K. zostało w tej części oddalone jako nieudowodnione, na podstawie art. 80 kp – a contrario (pkt II sentencji wyroku).

W pozostałym zakresie tj. zgłoszonych pierwotnie żądań - ustalenia istnienia stosunku pracy i sprostowania świadectwa pracy Sąd postępowanie w sprawie umorzył wobec skutecznego cofnięcia pozwu w tej części – w piśmie procesowym z dnia 22.01.2021r. k. 17 oraz na rozprawie w dniu 15.03.2021r.

Stosownie do treści art.203 § 1 kpc pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeśli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. W razie cofnięcia pozwu poza rozprawą przewodniczący odwołuje wyznaczoną rozprawę i o cofnięciu zawiadamia pozwanego, który może w terminie dwutygodniowym złożyć sądowi wniosek o przyznanie kosztów. Gdy skuteczność cofnięcia pozwu zależy od zgody pozwanego, niezłożenie przez niego oświadczenia w tym przedmiocie w powyższym terminie uważa się za wyrażenie zgody (art.203§3 kpc).

Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu gdy okoliczności sprawy wskazują, że cofnięcie byłoby sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzałoby do obejścia prawa (art.203 § 4 kpc), a także wówczas gdyby cofnięcie naruszało słuszny interes pracownika (art.469 kpc).

W niniejszej sprawie zachodzą przesłanki pozytywne cofnięcia w części pozwu, albowiem w zakresie roszczenia o ustalenie istnienia stosunku pracy zgoda pozwanych nie była wymagana (art.203 § 3 kpc), z kolei wyrazili oni zgodę na cofnięcie pozwu w zakresie żądania sprostowania świadectwa pracy. Jednocześnie brak jest przesłanek negatywnych wymienionych w art.203 § 4 kpc i w art.469. Stąd też należy uznać, iż powód cofnął pozew w przedmiotowym zakresie ze skutkiem prawnym, co w konsekwencji skutkowało umorzeniem postępowania w cofniętej części (art. 355 kpc – pkt I sentencji wyroku).

Wobec przegrania przez powoda w całości procesu Sąd na podstawie art. 98§1, §1¹, §3 kpc, art. 99 kpc i § 9 ust. 1 pkt 2 w zw. z §2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r. poz. 265 ze zm.) zasądził od powoda O. K. solidarnie na rzecz pozwanych K. K. i P. K. kwotę 2.700,00 zł. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego – pkt III sentencji wyroku.

sędzia Karol Kwiatkowski

Sygn. akt IV P 4/21

ZARZĄDZENIE

1.Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:

- pełn. powoda – w PI, bez pouczenia

Dn. 4.05.2022r.